

re grad tilgodeser de områder, hvor vi ved, at problemerne er massive og ganske indlysende, ved at give dem et større tilskud. Når folk flytter, flytter de jo mange gange derhen, hvor boligerne er billige, men hvor der til gengæld ikke er noget arbejde og slet ingen muligheder for at blive sat i gang, fordi der ikke er nogen, der har penge til det.

Jeg tror, min løsning på det her ville være:

Lad det ligge, som det er nu, og lad os se, om det, vi har sat i gang, har virket. Ministeren var jo så venlig at fortælle, at vi har fået 11.000 fleksjob. Det synes jeg er flot. Men det er jo ikke sikkert, at det er dernede på Lolland eller på Møn, og det kan jo være noget af problemet.

Så altså en ændret udlingning med større tilskud efter de forskellige behovskriterier på de områder ville jeg tro var en god idé. Jeg synes ikke, borgmesteren skal over og stå hvert år. Tanken bag Finansieringsudvalget er vel egentlig også at lave en løsning på det, for nogle af deres problemer kommer jo også fra den sociale eksport, som det så smukt hedder.

Jeg vil gerne løse problemet, ja, men jeg er lidt i tvivl om, hvor akut det er lige nu, hvor vi står i en omstillingsfase. Samtidig vil jeg gerne se noget visuelt med hensyn til, hvad det er indenrigsministeren har tænkt sig at tilgodese de nødlidende områder med. For jeg er enig i, at er det sådan, at det ikke har magt til at løfte den opgave, så må vi se på det. Det er jeg helt sikker på at ministeren også synes.

Frank Aaen (EL):

Det principielle i det her forslag svarer meget til de principper, vi diskuterede under det foregående forslag, nemlig hvor skrækkeligt det er, når det er ud fra kassetækningsprincipper, man behandler mennesker, og om vi overhovedet skal have det sådan, at f.eks. en ydelse som førtidspension betales dels af kommunen, dels af staten, eller om den måske bare skulle betales af staten, så alle, der får førtidspension, selvfølgelig får den betalt, og så er det en statslig udgift. Det er de samme problemstillinger, som vi var inde på før.

Da man i sin tid lavede det om og hævdede den kommunale udgiftsandel til førtidspension fra 50 pct. til 65 pct., stod det jo tydeligt og klart i bemærkningerne, at ved at lave denne økonomiske ændring ville der komme færre på førtidspension. Altså uden at ændre på, hvordan man tilkender pension, uden i virkeligheden at ændre på andet dikterede man en ændring af nogle

økonomiske mekanismer, og det gjorde lige pludselig, at kommunerne begyndte at behandle syge mennesker anderledes, end de gjorde før. Det er jo ikke en måde at styre et velfærdssamfund på.

Men det virkede jo, for antallet af nytilkendelser af førtidspension faldt stærkt til stor skade for mange mennesker, som virkelig har brug for at komme på pension. Det er selvfølgelig også derfor, at dette forslag kommer nu, men det viser lidt, hvor galt det går, når man begynder at bruge økonomi i stedet for at bruge sociale og sundhedsfaglige kriterier og i stedet for at bruge almindeligt menneskesyn, når man behandler mennesker, der er syge og har brug for hjælp.

Vi støtter det her forslag, for det er et skridt i den rigtige retning, og derfor vil vi stemme for, men vi mener i virkeligheden, at man bør overveje at gå endnu videre.

Tove Videbæk (KRF):

For ikke så længe siden, et par år vel, blev det vedtaget, at kommunernes egne udgifter til førtidspension skulle sættes op til 65 pct. Samtidig blev der sat turbo på fleksjob og revalidering, og man påbegyndte en forhandling om en førtidspensionsreform. Denne reform er nu blevet vedtaget og skal træde i kraft i 2003.

I forbindelse med forhandlingerne om førtidspensionsreformen var vi fra Kristeligt Folkeparti meget optaget af, at folk, som gerne vil arbejde, skal have et arbejde, også selv om de ikke kan arbejde fuldt ud og hundrede procent. Det er vigtigt for menneskers selvværd og deres følelse af at bidrage med noget til samfundsfællesskabet, men de mennesker, som ikke har udsigt til at klare sig på en arbejdsplads, for hvem det bare vil være nederlag, og som kun har en ganske lille arbejdsrestevne, skal selvfølgelig have førtidspension tildelt.

Vi har alle sammen hørt om mange problemer på det her område, og der er stadig problemer. Men de fleste af de problemer, som vi nu ser vedrørende tildeling af førtidspension, er der taget højde for i den nye førtidspensionsreform, for mange af de problemer skyldes jo de mangler, der er i det nuværende system, og som vi ser det, er der taget højde for langt de fleste af dem i den reform, der træder i kraft i 2003.

Det fremgår af bemærkningerne til B 27, at det til dels er af hensyn til de fattige kommuner i udkantsområderne, at man vil sætte refusionsprocenten op til 50 i stedet for som nu 35. Det nævnes, at det her er vanskeligt at skaffe fleks-